

“En pocs anys no hi haurà senyors de la guerra”

El president
de l'Afganistan,
Hamid Karzai,
de quaranta-sis anys,
parla amb esperança
del futur del seu país,
sobre el senyor
de la guerra Hekmatiar,
la situació
de la seguretat
a les províncies
i la lluita contra
el conreu de droga.

Senyor president, Gulbuddin Hekmatiar, el líder islamista que viu en la clandestinitat, mira de fer pinya amb la resistència iraquiana i crida els seus seguidors a l'Afganistan a la guerra santa contra els “ocupants”. Quina és la reacció del vostre Govern davant aquesta amenaça?

—Hekmatiar no representa cap amenaça real. És un home derrotat que s'amaga...

—Però cada vegada se li atribueixen més atemptats terroristes o llançaments de míssils contra les tropes internacionals, la ISAF, a Kabul. Diuen que col·labora amb els talibans i Al-Qaida.

—Està en la llista dels terroristes perseguits; la policia afganesa, en col·laboració amb la ISAF a Kabul, no fa gaire que ha detingut un dels seus principals col·laboradors. Hekmatiar ja ha intentant moltes vegades incitar la població afganesa a la guerra santa i mai no ha tingut èxit. No s'han de prendre les seues amenaces massa seriosament. No se'n sortirà amb el que es proposa. Els partidaris estan fugint en massa d'ell i del seu partit, l'Hibs-i-Islami; es distancien de les seues posicions radicals. La societat civil afganesa és molt més forta que no us penseu.

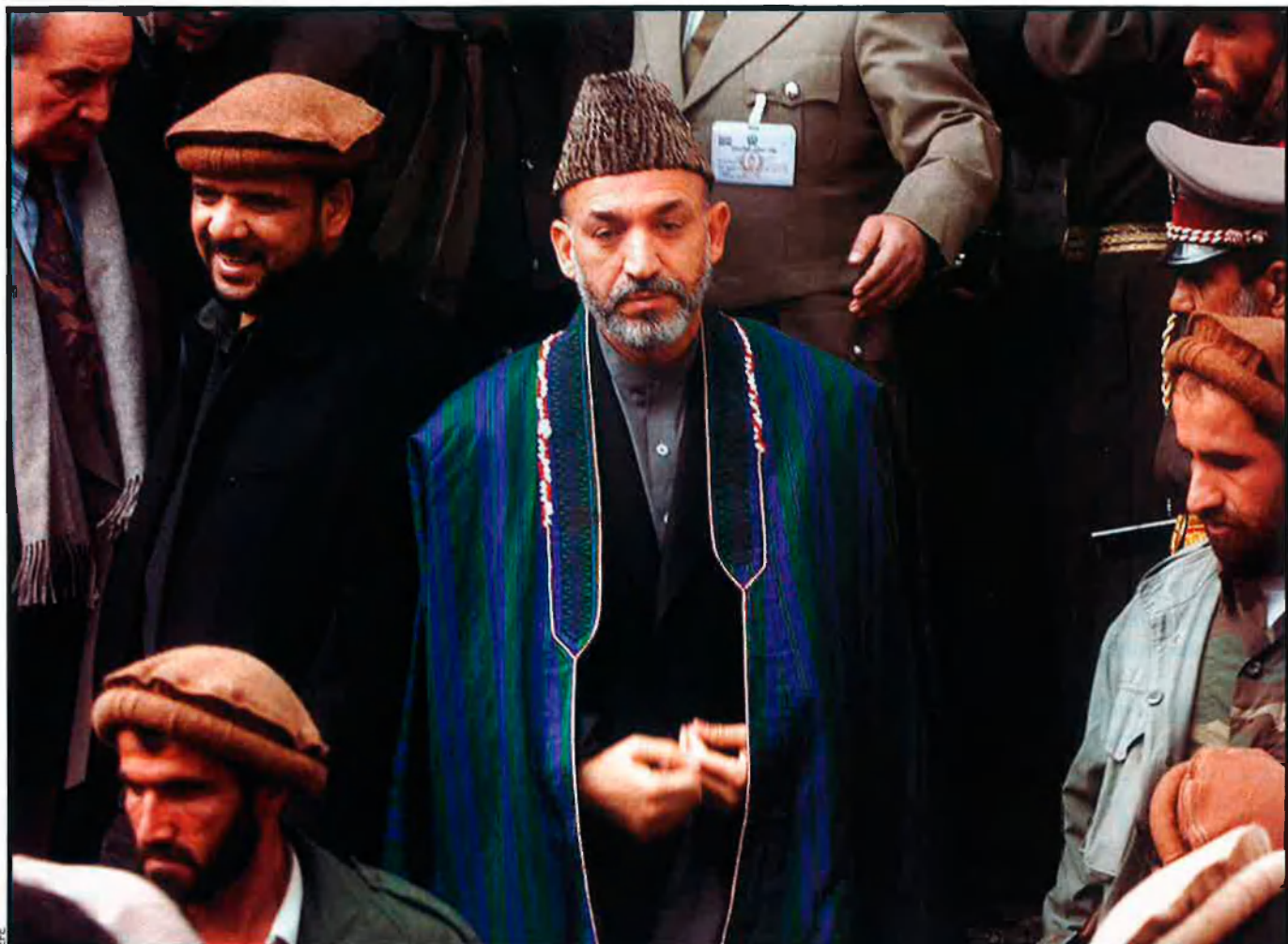
—Dos anys després que assumíreu el poder, els disturbis sotraguen el país. Les pugnes entre el general uzbek, Dostam, i el seu rival tadjik Atta, al nord, a

Mazar-i-Xarif, posen en perill l'estabilitat i les pròximes eleccions. El vostre Govern sembla impotent. Què fareu per impedir-ho?

—El Govern ha enviat tropes del nou exèrcit nacional i de la policia, que per cert van ser formades pels alemanys, cap a Herat, Mazar i Maimana. Estem reforçant per tot arreu la nostra influència i tenim la confiança de la població. A més a més, he citat els dos adversaris, Dostum i Atta, a Kabul. Hi hauran de retre comptes. El Govern decidirà aviat sobre el seu futur. S'hauran de sotmetre; si no, se'ls tractarà en conseqüència.

—A l'Afganistan, el poder d'un líder polític es mesura abans de res pel nombre dels seus soldats. Al seu comandament es troben gairebé 10.000 soldats. El senyor de la guerra Ismail Khan, a la desestabilitzada zona d'Herat, es vana de tenir ell tot sol desenes de milers d'homes armats. Com aconseguireu d'imposar-vos-hi?

—[Riu incrèdul.] Algunes desenes de milers? I tots els que ell vulga. El que és decisiu és que aquests homes no li pertanyen, no són el seu exèrcit privat. Si ell ho reclama, ens hi acostarem amb decisió. Però no volem la confrontació, sinó integrar a poc a poc aquestes tropes en les estructures estatals amb la desmobilització i el programa de desarmament. En pocs anys ja no hi haurà senyors de la guerra.

Hamid Karzai, president del Govern afganès, després de la presa de possessió del seu càrrec, el 22 de desembre del 2001.

—Els talibans i els partidaris d'Al-Qaida dirigeixen els seus atacs contra els militars afganesos i la policia, que es mantenen lleials al Govern central: un altre paral·lelisme amb l'Iraq. A tall d'exemple, a Barmal, a la província de Paktika, va ser assassinat el cap de la policia de la regió.

—En tot el món moren policies lluitant contra els fora de la llei. És el preu perquè aquest país torne a rutllar. És el preu d'un Govern eficaç, de la seguretat i de les fronteres controlades.

—No està minimitzant ingènuament els problemes? Els talibans continuen tenint influència a l'Afganistan, per exemple, a les províncies de Zabul, Oruzgan i Helmand. Ataquen les organitzacions humanitàries, assassinen col·laboradors de l'ONU, periodistes, treballadors d'obres públiques...

“Una dècada és el temps que ens costarà tenir un exèrcit i una policia del tot competents”

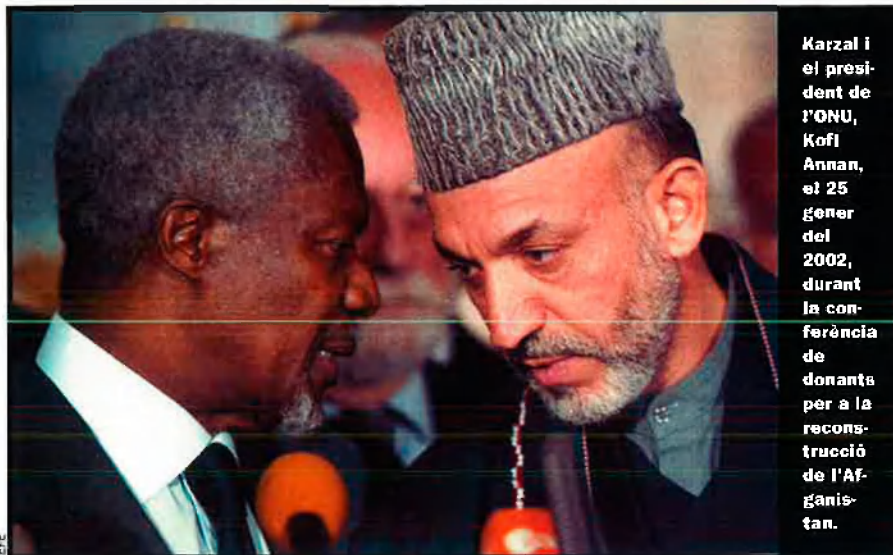
—Quan un peó caminer és assassinat, l'empresa perd un treballador, la família perd els seus ingressos i els ciutadans perden una bona carretera. És tot just el contrari del que volen els afganesos. Això és terrorisme, criminalitat. Aquesta gent s'amaga a les muntanyes. Però com pot exercir influència política algú que s'amaga?

—Si més no, infonen el pànic i l'horror. Quan de temps encara haurà d'enviar la comunitat internacional els seus soldats cap a l'Afganistan?

—Calculeu que al voltant d'una dècada. És el temps que ens costarà tenir un exèrcit i una policia del tot competents. El bastiment d'una administració independent i professional encara tardarà més, possiblement vint anys.

—L'economia de l'Afganistan, que abans exportava fruita, cotó, tèxtils i pells a tot el món, es troba per terra després de vint-i-tres anys de guerra. Com voleu que el vostre país torne a ser competitiu?

—Som rics. Tenim les millors mines de coure del món, tenim ferro, gas, pe-

Karzai i el president de l'ONU, Kofi Annan, el 25 gener del 2002, durant la conferència de donants per a la reconstrucció de l'Afganistan.

trol i, amb la nova carretera que des de fa poc comunica Kandahar amb Kabul, una ruta comercial molt moderna.

—La majoria dels afganesos, dels senyors de la guerra i dels cabdills locals,

però també els terratinents i els camperols, viuen avui directament o indirectament de la droga. Si empreneu de debò la lluita contra els estupefaents, difícilment guanyareu les pròximes eleccions.

—D'ençà que van matar el meu pare, he lluitat contra els talibans sota les circumstàncies més difícils, i abans contra els soviètics. Totes dues lluites representaven un perill mortal, però eren correctes. Ara el que és correcte és lluitar contra la droga. És una qüestió moral.

—Gairebé tots els alts dirigents del país es troben profundament immersos en el pantà de la droga, entre ells alguns membres del Govern. Farà detenir d'ací a poc ministres o els seus familiars si fan causa comuna amb la màfia de la droga?

—Les drogues van en contra dels nostres interessos, destrossen la nostra economia i desacrediten l'Afganistan internacionalment. Qui trafica amb drogues no pot ser una persona honrada. Serà perseguit, tant se val en quina posició es trobe.

Susanne Koelbl

© Der Spiegel—EL TEMPS

Traducció: Àngels Giménez

CHOCOLATE

Audi

e150g

Emissió CO₂ (g/km) de 175 a 271. Consum mitjà (l/100 km) de 6,5 a 11,3.

A l'avantguarda de la tècnica. www.audi.es

Trajecta sota control.
Audi A4 amb tracció quattro.